

indeholder derfor også reglerne fra den sociale styrelseslov og lov om Den Sociale Ankestyrelse.

Borgeren inddrages allerede i dag i sagsbehandlingen med hensyn til oplysningerne, der er nødvendige for, at den rigtige hjælp og dennes størrelse kan gives til en ansøger. Der henvises herom til oplysningspligtsbestemmelserne i §§ 10 - 12.

Til § 2

Bestemmelsen angiver dels myndighedsstrukturen, dels den lovgivning, som kommunerne, amtskommunerne og staten forvalter.

Lovgivningen omfatter lov om social pension, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om aktiv socialpolitik, lov om social service, børnetilskudsloven, delpensionsloven, lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling og lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v. Lovens område er således de sager, der forvaltes efter den sociale lovgivning af kommunerne og amtskommunerne, og som har virkning for den enkelte og familien.

Loven omfatter derimod ikke forvaltningen af lov om forsikring mod arbejdsskader, lov om besættelsetidens ofre m.v., som ud over modtageren af ydelserne også omfatter forsikringsselskaberne og på få punkter tillige en arbejdsgiver. Lovene forvaltes af den statslige styrelse, Arbejdsskadestyrelsen, og indeholder særlige sagsbehandlingsregler som følge af partsbegreberne, ligesom der er fastsat tidsfrister for anerkendelse, fastsættelse af erstatning, genoptagelse m.v. samt ankeadgang for forsikringsselskaber og arbejdsgivere.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at socialministeren får bemyndigelse til at bestemme, hvilke sager der omfattes af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kommunerne, amtskommunerne og de sociale nævn varetager desuden opgaver på andre ministerområder. Således træffer kommunen afgørelse efter boligstøttelovgivningen (Boligministeriet), sygesikringslovgivningen (Sundhedsministeriet) og inddrivelsesloven (Justitsministeriet). De sociale ankenævn er tilsvarende klageinstans for disse afgørelser.

Forslagene i *kapitel 2* om borgeren og sagsbehandlingsreglerne finder som udgangspunkt ikke anvendelse, når kommunerne, amtskommunerne og nævnene behandler sager efter andre ministeriers lovgivning. Det kan dog fastsættes efter anmodning fra andre ministerområder i bekendtgørelsen efter § 2, stk. 4, at reglerne om sagsbehandlingen også skal gælde for sager efter anden lovgivning, eller det kan fremgå af den pågældende lov.

Udtrykket administrationen af den sociale lovgivning betyder, at ansvaret for administrationen af lovgivningen er hos den pågældende sociale myndighed. Forslaget samler samtidig myndighedsstrukturen og praksis vedrørende de socialforvaltningsretlige regler og allerede eksisterende regler fra de sociale love samt nye socialforvaltningsretlige regler i én lov, herunder også reglerne om Den Sociale Ankestyrelse.

Bestemmelsen angiver endvidere de kommunale, amtskommunale og statslige myndigheder, der forvalter lovgivningen. Bestemmelsen definerer samtidig kommunalbestyrelsen og amtsrådet som kommunen og amtskommunen i forslagens lovtæst.

Som følge af ophævelsen af den københavnske styrelseslov er det i *stk. 2* anført, at det også i Københavns Kommune er kommunalbestyrelsen, der varetager den amtskommunale opgave. Bestemmelsen præciserer endvidere, at Københavns og Frederiksberg Kommuner er såvel kommune som amtskommune også på det sociale område.

Forslaget til *stk. 3* henviser til, at der kan være fastsat regler i anden lovgivning, der fraviger reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Fx er mulighederne for at klage over afgørelserne angivet i de enkelte love. Der kan derfor være visse afgørelser fx efter lov om aktiv socialpolitik og efter lov om social service, der ikke kan indbringes for klageinstanserne.

Bestemmelsen i bistandslovens § 14 om, at socialministeren er øverste administrative myndighed, og som fastslår, at socialministeren og Socialministeriet har et almindeligt ressorttilsyn, er ikke medtaget i forslaget, fordi det følger af almindelige stats- og forvaltningsretlige regler. Der henvises til afsnittet i de almindelige bemærkninger om det kommunale tilsyn og Socialministeriets ressorttilsyn.

Til kapitel 2

Kapitlet indeholder regler om sagsbehandlings første faser og borgerens medvirken i sagsbehandlingen

Til § 3

Der er i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen en række krav til, hvordan sager skal behandles. Det drejer sig bl.a. om partshøring, aktindsigt, klagevejledning m.v.

Der er derimod ikke regler om, hvor hurtigt en borger har krav på at få et svar på en ansøgning, bortset fra ansøgninger om aktindsigt.

Med forslaget til § 3 fastsættes det, at kommuner og amtskommuner skal søge at behandle alle spørgs-